Kurtuluş yok tek başına, ya hep beraber, ya hiçbirimiz!

kamu emekçileri bülteni

kamuemekcileri@yahoo.com

Aylık bülten * Sayı 37 * Ocak 2011 * Fiyatı 1 TL

KESK Olağanüstü Genel Kurulu'na pazarlıklar ve koltuk paylaşımı damgasını vurdu

KESK 1. Olağanüstü Genel Kurulu 8-9 Ocak 2011 tarihinde Ankara'da Anatolia Kongre ve Gösteri Merkezi'nde yapıldı. Genel kurulun ikinci günü yalnızca seçimlere ayrıldığı gibi ilk gün de genel kurul geç bir saatte (12.00 gibi) başlatıldı. Bunlar bile genel kurula vitrin değişikliğine indirgenmiş biçimsel bir anlam yüklendiğinin göstergeleridir.

Bir grup KESK üyesi kadın emekçi tarafından yapılan basın açıklaması ile başlayan genel kurula gruplar adına yapılan konuşmalar ve geç saatlere kadar süren pazarlıklar damgasını vurdu.

Hesaplar var, ilkeler yok!

Bilindiği gibi KESK'i olağanüstü genel kurula zorlayan gelişmeler bir buçuk ay boyunca KESK kamuoyunu meşgul etmiş, bu süreç içerisinde çok sayıda sendikal grup konu ile ilgili açıklamalar yapmıştı. Bu açıklamalara ise iki grup arasındaki "taciz" ve "komplo" söylemlerine dayalı çekişmeler damgasını vurmuştu. Genel kurulda ortaya çıkan tablo ise bu söylemlerin gerisinde politik niyetlerin bulunduğunu göstermiştir. Bir ayı aşkın bir zaman boyunca KESK'i ve kamuoyunu bu söylemlerle meşgul eden ve KESK içerisindeki dinamikleri taraflaşmaya zorlayanların, genel kurulda bu söylemlerini geri bir düzleme çektikleri görülmüştür. **Demokratik Emek Meclisi (DEM)** adına konuşanlar "politik olmayan bir olayın politikleştirildiği" eleştirisini getirmişler, fakat olayın politikleştirilmesinde istifaların ve kendi tutumlarının oynadığı rolü görmezden gelmişlerdir. KESK organlarına konuyu açıklamak yerine istifalar biçiminde kamuoyuna taşımanın KESK'e verdiği zararlar konusunda herhangi bir özeleştiri vermeyen DEM, üstelik istifaları *"fedakarlık"* olarak açıklamıştır. **Demokratik Emek Platformu (DEMEP-Yurtsever Emekçiler)** ise komplo söylemini satır aralarına

web sitemiz yayında:
www.sosyalistkamu.com

sıkıştırmış, genel kurula ilişkin bildiri dahi çıkarmamış, ilgili dönemde yaptıklarını iddia ettikleri soruşturma ve sonuçlarını paylaşmamış ve üstelik taciz iddiasına muhatap olan Emirali Şimşek'i genel kurul salonuna dahi getirmemiştir. Bu durum DEMEP'in iddiasının arkasında duramadığının ve "komplo" söyleminin politik niyetlere dayandığının açık kanıtı olmuş, üstelik bu dönemdeki tutumlarına ilişkin herhangi bir özeleştiri de getirilmemiştir. Bu iki grup halen de yaşanan olayların ağır sorumluluğunu taşımaktadırlar ve kamuoyuna dönük özeleştirel bir açıklama yapma yükümlülükleri orta yerde durmaktadır.

Genel kurulda tutumu ile öne çıkan bir başka grup ise **Kamu Emekçileri Cephesi (KEC)** olmuştur. KEC adına yapılan konuşmalar "devrimcilik", "devrimci hukuk", "anti-emperyalizm" vb. ajitasyonlar üzerinden yürümüş, tüm bu devrimcilik iddiası, esas olanın sorunların ***"siyasal yapıların kendi hukukları içerisinde çözülmesi"*** olduğu söylemiyle tamamlanmıştır. Bunun anlamı ise *"biz KESK ve sendikaların iç hukukunu değil, gruplar arasındaki hukuku tanırız"* demektir ki, bugüne kadar çeşitli biçimlerde eleştiri konusu edilen olgunun temel mantığı da burada yatmaktadır. Siyasal ilişkiler temelinde gelişen sorunlarda başvurulacak yöntemleri bu minvalde olmayan ilişkilerde kullanmak, sap ile samanı birbirine karıştırmaktan başka bir anlam taşımamaktadır. KEC adına yapılan konuşmalarda bu söylemi desteklemek üzere ortaya konulan, ancak bu söylemle tezat oluşturan ve *"kadının beyanı esastır"* söylemine yanıt verme adına ileri sürülen bir başka öne çıkan söylem ise ***"biz kadının beyanını değil, emekçinin beyanını esas alırız"*** söylemi olmuştur. Bir olayda "beyan eden veya edilen" değil olayların gerçek mahiyeti esastır ki, sorun bütünüyle olayın gerçek kapsamına ulaşmak için uygulanan yöntem sorunudur. "Emekçinin beyanını esas alırız" söylemi kendi içinde anlamlı görünse bile bu söylemi kullananların "taciz" iddiasını gündeme taşıyan kadının aynı zamanda bir emekçi olduğunu unutması, bunun yerine bir grubun açıklamasını (üstelik ötekilerini yok sayarak) esas alması anlaşılır değildir. Peki eğer siyasal gruplar arasındaki hukuk esas ise neden ÖDP Kadın Kolları adına yapılan açıklamalar, DEM'in açıklamaları ve diğer tüm sendikal-siyasal dinamiklerin açıklamaları değil de DEMEP'in açıklamaları kendi başına yeterli görülmüştür? Kısacası KEC aldığı tutum ve söylemleri ile fiilen DEMEP'in savunuculuğu rolünü üstlenmiş, sonraki konuşmalarda durumu toparlamaya dönük olarak *"Emirali Şimşek'i neden getirmediniz, arayın buraya gelsin"* denmesi de durumu kurtarmaya yetmemiştir.

Genel Kurul'da silik bir görünüm içerisinde bulunan **Emek Hareketi (EH)**'nin tutumu ise aslında öne çıkan ve üzerinde durulması gereken tutumlardan biri durumundadır. EH, olağanüstü genel kurula dönük görüş ve önerilerini bildiri haline getirmeyen az sayıdaki gruptan biri olmuş, kürsü kullanmakla yetinmiştir. EH adına yapılan konuşmaların ağırlığı ise "birlik, beraberlik" vb. söylemlere oturtulmuş, yalnızca öğleden sonra yapılan konuşmalardan birinde *"biz siyasetler arasındaki hukuku tanırız"* söylemine cevap niteliğinde KESK hukukunun işletilmemesi eleştirilmiştir. Bu söylemde ne kadar tutarlı olunduğu ise önümüzdeki dönemde MYK'da alacakları tutumla görülecektir. Genel kurulda KESK'in direnişi sürdürme çabasında olan TEKEL işçilerinin 1 Mayıs'ta Mustafa Kumlu'yu konuşturmamaya dönük tutumlarını kınayan açıklamaya attığı imza yoğun eleştiri konusu olurken, EH bu konuda "hayırhah" tutumunu ve sendika bürokrasisine verilen örtülü desteği sürdürmüştür. Gerek KESK'teki yaşananlar üzerine ve gerekse de TEKEL direnişi karşısındaki tutumlar üzerine *"suya sabuna dokunmamak"* biçiminde geliştirilen tutum ile *"birlik, beraberlik"* söylemleri arkasına sığınılarak, kimseyle ters düşmeden yönetimlerde yer almayı güvence altına alma yolu tutulmuştur.

"Eksen kayması", "doğal doku" ve DSD

Genel kurulda yoğun tartışmalara konu olan ise **Devrimci Sendikal Dayanışma (DSD)** grubu tarafından uzun dönemdir dile getirilen "eksen kayması" ve "doğal doku" tartışmaları olmuştur. DSD, kendilerinin KESK MYK'sında yer almadıkları 2008 genel kurulundan bugüne KESK'te bir eksen kayması olduğunu ve KESK'in doğal dokusunun bozulduğunu ileri sürmekte, bu söylemleri özü itibariyle de "liberal sol akım" olarak nitelendirdiği DEM'in ve bu grubun izleyicisi olduğu siyasal akımın izlediği siyasal-sendikal çizgi ile ilişkilendirmektedir. DSD bu söylemini genel kurulda döne döne yinelemiş ve bu söylemler üzerine yoğun tartışmaların yaşanmasına kaynaklık etmiştir. Çok sayıda konuşmacı KESK'te eksen kaymasının 90'lı yılların ortalarından itibaren başladığını ve 4688 sayılı yasa sonrasında ise bunun daha da derinleştiğini dile getirmiş, bir konuşmacının "ne ekseni, şaftı kaydı" sözü ise KESK'in bugünkü tablosunu özetlemiştir. "Siyasal indirgemecilik" deyimini en çok kullanan grup olan DSD, sendikal hareketin yönelimlerini *"temsiliyet"* noktasına indirgeyerek, siyasal indirgemeciliğinin örneklerini sunmaya devam etmiştir. Kendisini KESK'in doğal dokusu olarak sunmaya çalışan DSD, 2008 öncesini ve KESK'i bugüne getiren zeminleri görmezden gelerek geçmişin olumsuzluklarının üzerini

örtme çabasını sürdürmüştür. 17-18 Haziran'larda, 4-5 Mart direnişlerinde kamu emekçilerini yüzüstü bırakıp "evlerine dönmeye" çağıranları ise çok sayıda konuşmacı unutmamıştır. Gerçek şu ki, eksen kayması KESK'ten önce KESK içerisinde (DSD de içinde) etkin rol oynayan sol akımlarda yaşanmaya başlamıştır. Sendikal harekete ilişkin olarak en çok yayın ve değerlendirme çıkaran gruplardan biri olan DSD, sendikalarda aşırı merkezileşmeden, sendikaların yeniden yapılanması ihtiyacından bahsetmekte, ancak bu söylemlerinin altını somut önerilerle doldurmamakta, sorunu genel hatları ile "temsiliyet" sorununa indirgemektedir. Bu özü itibariyle KESK'te ve sendikalardaki bürokratikleşmeyi "yöneticilerin yönetsel anlayışına" indirgeyen bir söyleme denk düşmektedir. Sorunun çözümü ise KESK'in "doğal dokusuna" kavuşturulması, daha açık bir ifade ile kendilerinin KESK yönetimlerinde temsil edilmesi olarak sunulmaktadır. Çok sayıda sendikal grubun tabanında olduğu gibi DSD tabanında da *"profesyonelliğin sınırlanması", "geniş tabanlı yönetsel organlar", "genel kurul sürelerinin 2 yıla düşürülmesi"* gibi fikirler gelişmekle birlikte, bunlar DSD'nin yeniden yapılanma hedefleri arasına girememektedir.

DSD genel kurulda "eksen kayması" ve "doğal doku" üzerine yürüttüğü tartışmalar bir yana, eleştirilerinin dozajını da ittifak görüşmelerindeki duruma bağlamıştır. Kendi içerisinde çekilme eğiliminin baskın çıkması ile görüşmelerden çekilen DSD adına yapılan "beklentilere uygun bir zemin olmadı" açıklamasından sonradır ki, DSD adına yapılan son konuşmada eleştirilerin yönelimi genişletilmiş, dozajı yükseltilmiştir. Yapılan bu konuşmanın ardından DSD delegeleri salondan ayrılmışlardır.

Kısacası genel kurulda çok sayıda grubun tutumunu yönetim hesapları belirlemiş, sendikal hareketin sorun ve ihtiyaçları tartışılmamış, sınırlı sayıdaki konuşmacı dışında genel olarak eleştirilere dayalı ve eleştirilerin dozajının da yönetim hesaplarına göre şekillendirildiği konuşmalar hakim olmuş, sendikal hareketin geleceğine ilişkin öngörüler ortaya konulmamıştır. Genel kurulda şekillenen ittifak ilişkileri ise sayısal pazarlıklara dayanmış, hiçbir programatik zemin ve hedef üzerinden şekillenmemiştir. Böylece olağanüstü genel kurul, yalnızca yeni yöneticilerin belirlendiği şekilsel bir platform olarak işletilmiştir.

Sendikal harekette dönüşüm ihtiyacı ve yeni MYK'nın sorumlulukları

Sosyalist Kamu Emekçileri olarak uzun zamandır sendikal harekette köklü ve devrimci temellerde bir dönüşümün ihtiyaç olduğunu dile getiriyor ve bulunduğumuz her zeminde bu dönüşümün yönüne ilişkin somut öneriler sunuyoruz. Sorunun iki ana yönü bulunmaktadır. Bunlardan birincisi sendikal çizgi ve kapsamlı bir mücadele programının oluşturulması, ikincisi ise sendikalarımızın bürokratik yönetsel ilişkilerden çıkartılarak tabana dayalı bir yapının yaratılmasıdır. Sendikal harekette yaşanan tıkanmayı bu iki temelde ele almayan ve yönetimlerde bulunmaya kendi başına anlamlar yükleyen hiçbir düşünce ve tutum, yaşanan tıkanmanın aşılmasında anlamlı bir rol oynayamayacağı gibi aksine tıkanmanın daha da derinleşmesine hizmet edecektir.

KESK'in ve sendikalarımızın gelip dayandığı nokta, devrimcilik iddiasındaki tüm sendikal dinamiklerin önüne önemli sorumluluklar yüklemektedir. Seçilen KESK MYK'sı da ancak bu sorumlulukları yüklendiği oranda sendikal harekete gelişimine hizmet edebilir. KESK MYK'sının ilk yapması gereken ise KESK'i olağanüstü genel kurula sürükleyen ve KESK hukukunu çiğneyen geçmiş MYK'yı ve cinsel taciz iddiasını disiplin kuruluna taşımak olmalıdır. Bu yapılmadığı ölçüde seçilen KESK MYK'sı taciz ve komplo iddiaları kadar KESK hukukunun çiğnenmesini de aklayan-üzerini örten bir işlev görecektir.

Devrimci, öncü kamu emekçileri olağan genel kurullar sürecinde kapsamlı bir mücadele programının oluşturulması, fiili-meşru mücadele anlayışının hakim kılınması ve sendikaların bürokratik yapılardan arındırılarak yöneticilerin değil geniş tabanlı kurulların-meclislerin yönettiği bir sendikal yapının inşası yönünde ısrar etmeli, tüm ittifak ilişkilerini bu temel üzerinde geliştirmelidirler.

Sosyalist Kamu Emekçileri

8-9 Ocak 2011 tarihinde yapılan KESK Olağanüstü Genel Kurulu'nda dağıtılan bildiri metnidir:

Olağanüstü Genel Kurul ve Olağan Genel Kurul arasındaki dönem sendikalarımızda yenilenme ve değişim dönemi olmalıdır!

Bir yanda işçi ve emekçilere dönük sermayenin kapsamlı saldırıları, öte yanda güçsüzleşen ve fiili-meşru mücadele hattını yitirmiş bir KESK ve sendikalar tablosu. Bu tablo bize önümüzdeki dönemde sermayenin saldırıları karşısında işçi ve emekçileri yenilgilerle dolu bir dönemin beklediğini anlatmaktadır. Bu tabloyu kamu emekçileri hareketinin ihtiyaçları doğrultusunda değiştirmek, sendikalarımızı ve KESK'i sınıflar mücadelesindeki hak ettiği konuma yükseltmek, her şeyden önce kendimizden başlayarak sendikalarımızın mücadele anlayışında ve örgütsel yapısında köklü dönüşümleri gerçekleştirmek ile mümkündür.

4688 sayılı sahte sendika yasasından bugüne 10 yıllık bir dönemi geride bıraktık. Bu on yıllık dönemde yasanın getirdiği sınırları veri kabul eden uzlaşmacı bir sendikal anlayış sendikalarımızda hakimiyetini kurdu ve fiili-meşru mücadele çizgisinden kopuşu beraberinde getirdi. Yasayı zemin kabul eden bir sendikal anlayışın doğal sonucu ise sendikalarımızda bürokratik bir yönetim anlayışının yerleşmesi oldu. Mücadele çizgisinde uzlaşmacılık-yasalcılık, örgütsel işleyişte bürokratizm! İkisinin bir arada ürettiği tablo, sendikalarımızın mücadelenin ihtiyaçlarına yabancılaşması, işyeri temelli örgütlenmelerin zayıflaması, kamu emekçilerinin sendikalarımıza ve KESK'e olan güvenlerinin zayıflaması ve güç kaybı oldu. Tüm bunlar bize, sendikalarımızda iki yönlü ve devrimci temellerde bir değişimin zorunlu olduğunu anlatmaktadır.

Uzlaşmacı-yasalcı çizgiyi aşmalı, fiili-meşru mücadele çizgisini kuşanmalıyız!

- Mücadeleyi yasanın belirlediği toplu görüşme dönemlerine ve saldırı yasalarının meclis koridorlarında dolaşmasına hapseden anlayış terk edilmelidir!
- Günübirlik-protestocu eylem tarzı ve anlayışı terk edilmelidir!
- Fiili-meşru-militan bir mücadele çizgisi eksen alınmalı, grev eksenine oturmuş hak alıcı bir mücadele tarzı geliştirilmeli, diğer tüm eylem biçimleri bu eksende ele alınmalıdır!
- Gerici sendikalar ve işbirlikçi sendika bürokratlarının ihanetlerine tutum alınmalı, sendika bürokratlarına karşı mücadele eden işçi ve emekçiler desteklenmelidir!
- Sendikalarımızın örgütlü olduğu işyerlerinde taşeron, sözleşmeli, geçici vb. adlar altında çalışan işçi ve emekçiler sendikalarımızda örgütlenmelidir!
- Liberal saldırılar karşısında kapsamlı ve uzun soluklu, grev eksenine dayalı bir mücadele programı ilan edilmeli, bu mücadele programı etrafında işyerleri hazırlanmalıdır!
- Mücadele programı, toplu sözleşme ve grev hakkı başta olmak üzere, "657 değişiklik tasarısının ve Kamu Hastane Birlikleri Yasa Tasarısı'nın geri çekilmesi", "insanca yaşanabilir ücret", "sözleşmeli-taşeron çalışmanın yasaklanması ve sözleşmeli-geçici-taşeron çalışanlara kadro verilmesi" vb. temel talepler etrafında örgütlenmelidir!
- Kürt halkının ve emekçi kadınların demokratik talep ve istemleri, mücadele programı içerisinde yer almalı, ekonomik-sosyal, özlük ve sendikal taleplerimizin tümü siyasal-demokratik taleplerimiz ile bütünlük içinde ele alınmalıdır!

Bürokratizm altedilmeli, tabanı kucaklayan bir sendikal yapı yaratılmalıdır!

- Olağan Genel Kurul süreçlerinde sendikalarımızın işleyiş sorunları masaya yatırılmalı, sendika tüzüklerinde aşağıda ortaya konulanlar başta olmak üzere, bürokratik yapılara son verecek düzenlemelere gidilmelidir!
- 4688 sayılı sahte sendika yasasına dayalı organsal işleyişe son verilmelidir!
- "Söz, yetki, karar çalışanlara" ilkesi sendikalarımızın işleyişine hakim kılınmalı, yöneticilerin yönettiği sendikal işleyişe son verilmeli, sendika merkezlerinde Merkez Temsilciler Kurulu/Meclisi, şubelerde ise Şube Temsilciler Kurulu/Meclisi gibi yapılanmalar karar organları haline getirilmeli, yönetim kurulları yürütme organı olarak tanımlanmalıdır!
- Başkanlar Kurulu yapılanmasına son verilmelidir!
- Genel Kurul süreleri 2 yıla indirilmeli, profesyonellik sınırlanmalıdır!
- Sendikaların KESK'in şubeleri biçiminde işletilmesine son verilmeli, sendikalarımızda, örgütlü olunan alanların sorun ve talepleri doğrultusunda bir mücadele hattı izlenmelidir!
- Sendikaların genel basın yayın, genel örgütlenme, genel eğitim gibi faaliyet alanları, sendika şubelerinin katılımı ile oluşan merkezi komisyonlar eliyle yürütülmeli, bu faaliyetler merkez yöneticilerinin bireysel inisiyatifine bırakılmamalıdır!
- İşyeri Komitelerine dayalı bir sendikal yapı oluşturulmalı, tabanın söz ve karar hakkı temel, yönetimlerin inisiyatifi tali olmalıdır!
- Tüm seçimler işyerlerine konulan sandıklar aracılığıyla, demokratik bir ortamda ve doğrudan seçim yöntemi ile yapılmalı, delegelik sistemine son verilmelidir!
- "Sendika yöneticilerinin ücretleri ortalama işçi ücretlerini aşamaz" ilkesi genel bir ilke olarak kabul edilmeli, bu ilke çerçevesinde, sendika şube ve merkezlerinde çalışan işçilerin ücretleri sendika yöneticilerinin ortalama ücretlerine yükseltilmeli, düşük ücretli işçi çalıştırma ayıbına son verilmelidir!

Sendikalarımızda "yönetenleri" değiştirerek, koltukları şu veya bu grubun temsilcileri arasında paylaştırarak, kamu emekçileri hareketinin sorunlarına çözüm üretemez, sendikal hareketin yaşadığı tıkanmayı ve kan kaybını aşamayız. Bu, yılları bulan deneyimlerin ortaya koyduğu bir gerçektir ve bugün sendikalarımızda devrimci temellerde bir dönüşüm ihtiyacı kendisini dayatmaktadır. Bunu gerçekleştirmek ise bizlere, öncü kamu emekçilerine düşmektedir. Önümüzdeki sendika genel kurulları bu dönüşüm için bir fırsat olarak görülmeli, yeni seçilecek KESK MYK'sı kendi görevini bu ihtiyaçtan yola çıkarak tanımlamalıdır.

Sosyalist Kamu Emekçileri olarak, sendikalarımızda fiili meşru mücadele anlayışının ve tabana dayalı bir sendikal yapılanmanın hayat bulması için kesintisiz bir çaba içerisinde olacağımızı ilan ediyor, tüm öncü kamu emekçilerini ve sendikal grupları bu dönüşümü yaratabilmek için her türlü grupsal kaygıdan uzak durmaya ve bu çabayla buluşmaya davet ediyoruz.

Sosyalist Kamu Emekçileri

Sendikalarımızda çalışan işçilerin ücretleri ve sendika bürokrasisi

Sendikalarda bürokrasi, sendikaların emeğe ve mücadelesine yabancılaşmasının göstergelerinden biridir. Bürokrasi kavramı dar anlamı ile yalnızca sendika yöneticilerinin sınıf mücadelesi karşısındaki durumları ile ele alınamayacak kadar kapsamlı bir kavramdır. Günümüzde sendikalar özü itibariyle "seçilenlerin yönettiği" yapılar durumundadır. Bu, sendika üyelerinin olağan koşullar altında karar süreçlerinde etkin bir rol oynayamadıkları, kararların "seçilenler" tarafından alındığı bir yapı anlamına gelmektedir. Sendikaların bu yapısal özellikleri, sermayenin sendikalarımızda at koşturabilmesinde ve sendika bürokrasisinin gelişip güçlenmesinde temel önemde bir rol oynamaktadır. Bu ise sendika bürokrasisine karşı mücadelenin yalnızca sendika bürokratlarına karşı mücadele olarak ele alınamayacağını, sendika yönetimlerinin değiştirilmesinin ise kendi başına sendikalardaki bürokratik yozlaşmayı ortadan kaldıramayacağını anlatmaktadır.

Sendikalar yalnızca işçi sınıfının mücadele örgütleri değil, aynı zamanda emek ve sermaye arasında hakimiyet savaşının sürdüğü yapılardır da. Nasıl ki işçi ve emekçiler, haklarını korumak ve geliştirmek için kapitalistlere karşı örgütlenme ihtiyacı duyarak sendikalarda birleşmeye yöneliyorlarsa, kapitalistler de işçi ve emekçilerin sendikalarda örgütlenmesini engellemek ve var olduğu kadarıyla da sendikaları kendi denetimlerine almak yönünde bitmek tükenmek bilmeyen bir uğraş içerisinde olurlar. Sermaye bu çabanın bir parçası olarak işbirlikçilerini sendika bürokratlarında bulmakta, üstelik bunların birçoğu bizzat sermaye sahibi haline gelmektedir. Ülkemizde işçi sendikalarının önemli bir bölümünde ve devlet eliyle kurdurulmuş gerici memur sendikalarında sendika bürokrasisinin önemli oranda "kast" niteliği taşıdığı hatta birçok sendika bürokratının gerçek birer sermaye sahibi olduğu bilinmektedir. Sendika bürokrasisi, işçi ve emekçilerde gelişen tepkilerin dizginlenmesinde, sınıf hareketinin geriletilmesinde sermayeye önemli hizmetler sunmaktadır. TEKEL direnişi bu açıdan öğreticidir. Türk-İş ve Tek Gıda İş bürokratları, işçilerde yarattıkları manipülasyondan da yararlanarak direnişi bitirmişler, TEKEL işçilerine ve sınıfa ihanet etmişlerdir. Öyle ki TEKEL işçilerinin direnişi tüm sendika konfederasyonlarının bürokratlarında "koltuklarının sarsılacağı" endişesi yaratmış, direnişin kırılmasına karşı çıkan ve 1 Mayıs'ta Türk İş Genel Başkanı'nı konuşturmayan işçileri kınamakta birleşmişlerdir.

Sendika çalışanlarının ücretleri sendika yöneticilerinin ortalama ücretlerine yükseltilmelidir

Nasıl ki sermaye açısından sendikaların denetimini elinde tutma çabası vazgeçilmez bir uğraş ise işçi sınıfı ve emekçiler açısından da sendika bürokrasisine karşı mücadele sermayeye karşı mücadelenin vazgeçilmez bir parçasıdır. Bu yalnızca gerici memur sendikalarına ve işçi sendikalarının işbirlikçi ağalarına karşı mücadele ile sınırlı bir olgu değildir. Aynı zamanda içinde örgütlendiğimiz KESK'e bağlı sendikalarda da güncel ve zorunlu bir mücadeledir. İşçi sendikaları ile Kamu Sen, Memur Sen gibi gerici ve işbirlikçi memur sendikalarına göre bu konuda KESK ve bağlı sendikaların durumunun daha iyi olduğu söylenebilir. Ne var ki sendika bürokrasisinin yaygınlaşıp bir kast niteliğine dönüşmesi ve giderek sınıf işbirlikçiliğine yönelmesi yalnızca bir süreç işidir. Üstelik sınıf mücadelesinin zayıf olduğu koşullarda bu çok hızlı gelişen bir süreçtir. KESK'in ve bağlı sendikaların özellikle 4688 sayılı yasa sonrasındaki son on yılı bu açıdan hızlı bir bürokratikleşme dönemi olarak yaşanmıştır. Tıpkı diğer sendikalar gibi KESK ve bağlı sendikalarda da "yöneticilerin yönettiği" bir tablo ile yüz yüzeyiz. Merkez Yönetim Kurulları fiiliyatta en üst karar organları olarak işlemekte, Başkanlar Kurulu gibi yapılanmalar bulunmakta, profesyonellik yaygınlık kazanmış ve bunlara eş güdümlü olarak işyeri örgütlülükleri zayıflamış bulunmaktadır. Bürokratik gelişmenin devamı ise makam odaları, henüz ilklerini gördüğümüz makam arabası vb. olmaktadır. Bu bürokratik yapının doğal sonucu ise sendikaların sınıf mücadelesinin ihtiyaçlarından kopması, kamu emekçilerinin sendikalarımızdan uzaklaşması olmaktadır.

Sendikalardaki bürokrasinin bir başka yönünde ise

sendikaların bizzat kendi işçileri karşısındaki durumları bulunmaktadır. Birer emek örgütü olan-olması gereken sendikalarımızın bürokratları, çoğunluğu Tez Koop-İş'te örgütlü bulunan kendi çalışanları karşısında birer işveren konumunda bulunmakta, bir emek örgütünün taşıması gerçken ilkeleri unutarak düşük ücretle işçi çalıştırmaktadırlar. Çok sayıda çalışan ise "sendikasız" çalıştırılmaktadır. Bu yalnızca mali olanakları sınırlı sendikalar için değil, KESK ve mali olanakları göreçe daha iyi durumda olan sendikalar için de geçerlidir. Sendika çalışanlarının ücretleri tüm sosyal haklarla birlikte 800 TL ile 1.400 TL arasında değişmektedir. Üstelik Tez Koop İş ile oturulan toplu sözleşme dönemlerinde, sendika çalışanlarının en olağan talepleri dahi birer uyuşmazlık konusu haline getirilmektedir. Bu durum sendika bürokrasisinin emeğe ne kadar yabancılaşmış olduğunun açık göstergesidir.

Sınıflar mücadelesinde önemli ve ayrı bir yeri bulunan KESK ve sendikalarımız uzun zamandır düşük ücretle işçi çalıştırmanın utancını taşımaktadır. "İnsanca yaşanabilir bir ücret" mücadelesi veren bir sendikanın kendi çalışanını düşük ücrete mahkum etmesi kabul edilemez. Sosyalist Kamu Emekçileri olarak sendikalarımızın daha fazla bu utancı taşımasına göz yumulamayacağını, "sendika yöneticilerinin ücretleri ortalama işçi ücretlerini aşamaz" ilkesinin aynı zamanda "sendikalarda çalışan işçilerin ücretlerinin sendika yöneticilerinin ortalama ücretlerinin altında olmaması" biçiminde değerlendirilmesi gerektiğini düşünüyoruz. Sorun dar anlamı ile sendika çalışanlarının ücretleri sorunu değil, emek örgütlerinin işçilere ve emeğe yaklaşım sorunudur. Bu, KESK ve sendikalarımız açısından ilkesel bir sorundur.

Sosyalist Kamu Emekçileri olarak, "sendika çalışanlarının ücretlerinin sendika yöneticilerinin ortalama ücretlerine yükseltmesi" talebi ile başlatmış olduğumuz imza kampanyasını Şubat sonuna kadar sürdürecek, sendika şube ve merkez genel kurullarında bu yönde ilke kararı alınması için önergeler sunacağız. Tüm devrimci-öncü kamu emekçilerini, KESK içerisindeki sendikal grupları bu ilkesel yaklaşımı sahiplenmeye, "düşük ücretli işçi çalıştırma" utancına son verme çabasına destek vermeye çağırıyoruz.

KESK ve bağlı sendikaların Merkez Yönetim Kurullarına

SENDİKA ÇALIŞANLARININ ÜCRETLERİ SENDİKA YÖNETİCİLERİNİN ÜCRETLERİNE YÜKSELTİLMELİDİR!

Sendikalar emek örgütleridir. Bugün sendikalarımızın emek örgütleri olma niteliği önemli oranda zayıflamış, işçi sendikalarında hakim olan bürokratik yapılar özellikle 4688 sayılı sahte sendika yasası sonrasında hızla KESK'te ve bağlı sendikalarda da vücut bulmaya başlamıştır. Profesyonellik sistemi, geniş tabanlı karar organlarının olmayışı ya da işlevsizliği ve karar mekanizmalarının sendika yöneticileri ile sınırlı yapısı, makam odaları, Eğitim Sen'de görülen makam arabası ve misafirhanesinin yemekhane hizmetlerinin taşeron eliyle yürütülmesi vb. sendikalarımızda giderek hakimiyet kuran bürokratik yapı ve işleyişin örnekleri durumundadır.

Sendikalarımızda yaygınlık kazanan bürokratik yapı ve işleyiş, sendikalarımızı gerçek birer emek örgütleri olmaktan giderek uzaklaştırmakta, sendikanın üyesine-üyenin ise sendikasına yabancılaşmasına yol açmakta, sendikaların emekçinin gündeminden ve mücadele ihtiyaçlarından kopuşunu beraberinde getirmektedir. Bugün KESK'in ve bağlı sendikaların fiili meşru mücadele çizgisini yitirmesinde en önemli etkenlerin başında, uzlaşmacı-icazetçi sendikal anlayışın hakimiyetinin yanı sıra sendikalarımızda bürokratik yapıların kök salması gelmektedir. Bürokratizm, işçi ve emekçi sınıflara yabancılaşmadır. Bu yabancılaşmanın göstergelerinden birisi de sendikaların kendi çalışanları karşısındaki tutum ve davranışları gelmektedir.

KESK tüm toplu görüşme dönemlerinde en düşük memur maaşının asgari geçim standardına yükseltilmesini talep etmektedir. Bir sendikanın savunduğu ilkeler karşısındaki samimiyetinin en açık göstergesi bizzat kendi çalışanları karşısındaki tutumudur. Bugün KESK'te ve bağlı sendikalarda çalışan işçilerin maaşları sendika yöneticilerinin ve memur maaşlarının çok çok altındadır. Üstelik sendikalarımızın merkez yönetimleri bir işveren edası ile bu çalışanların örgütlü oldukları sendika ile oturdukları toplu pazarlıklarda, kendi savundukları temel ilkeleri unutmakta, bir işverenin kar güdüsüyle

pazarlık yapmaktadırlar. "Sendika yöneticilerinin ücretleri ortalama işçi ücretlerini aşmamalı" yönündeki kural aynı zamanda "en düşük işçi ücretinin sendika yöneticilerinin ücretlerinin altında olmaması" anlamına gelmektedir. Bugün sendika çalışanlarının ücretlerinin sendika yöneticilerinin ücretlerinin altında olması sendikalardaki bürokratizmin en açık göstergelerinden biri olduğu gibi, sendikalarımızın emek karşısındaki en büyük ayıbıdır da.

KESK ve bağlı sendikalarda çalışan işçilerin ücretleri derhal sendika yöneticilerinin ortalama ücretlerine yükseltilmelidir. Sendikalarımızın emek mücadelesinden yana olan tüm dinamiklerini bu talebe sahip çıkmaya ve temel ilkelerimizin sendikalarımızda hayat bulması yönünde ısrarlı bir çaba göstermeye davet ediyoruz.

	Adı Soyadı	Sendikası-Şubesi	İmza
1			
2			
3			
4			
5			
6			
7			

Torba yasa kapıda...

Topyekün saldırıya karşı topyekün mücadele

Neo-Liberal saldırı "torba yasa" ile tam gaz devam ediyor. Burjuva medya ise yasa paketi ile ilgili "memura evde çalışma imkânı", "yüzyılın en büyük vergi affı", "memura müjde" vb. haberler(!) yayınlayarak her zamanki gerçekleri çarpıtma, tersyüz etme rolünü devam ettiriyor. "Torba yasa" sermaye açısından "yüzyılın kıyağı" iken emekçiler için ise pek çok hak gaspı ve saldırının paket haline getirilmesinden başka bir şey değildir.

Öncelikli olarak torba yasa haklarımıza yönelik kapsamlı bir saldırı paketidir ve bu paketin bulandırılmaya çalışıldığı sos (evde çalışma, 2 yıla kadar ücretsiz izin vb.) dahi saldırı içermektedir. Kamu emekçilerinin büyük çoğunluğunun bırakın iki yılı iki ay dahi ücretsiz geçinmesi olanak dışı iken ücretsiz izinlerin iki yıla çıkarılmasının "müjde" biçiminde servis edilmesi kamu emekçileriyle dalga geçilmesi anlamına gelmektedir. Evde çalışma uygulaması ise daha dolaylı ve inceltilmiş bir saldırıdır. Öncelikli olarak evde çalışmaya başlayan kamu emekçisinin örgütlenme olanağı zayıflayacaktır. Ayrıca evde çalışma esnek ve kuralsız çalışmayı getirecektir. İşyerinde sınırlandırılan çalışma saatleri evde

sınırlan(a)mayacaktır. Bunu takip eden uygulama ise "ne kadar iş o kadar para" biçiminde gerçekleşecek ve ev emekçisinin geleneksel/yaygın ücretlendirme biçimi olan parça başı ücretlendirme devreye girecektir.

Yasa paketinde ön plana çıkan diğer hak gaspları ise şunlardır:

Asgari ücretin belirlenmesinde yaş sınırının 16'dan 18'e çıkarılmasıyla 16 ve 17 yaşında olan işçiler artık ayda 80 lira daha az ücret alacak ve daha fazla sigorta primi ödeyecek.

Evde çağrı üzerine ya da kısmi zamanlı çalışan emekçiler (taşeron işçiler, part-time ve yevmiyeli çalışanlar vb.) bir ay içinde 30 günden az çalıştıklarında eksik günlerin sigorta primini kendi cebinden tamamlayacaklar. Bunun yanı sıra torba yasa içinde patronlara işyerinde faaliyetlerini tamamen veya kısmen durdurma hakkı tanınmaktadır. Bu da kendi sigorta primini ödemek zorunda kalan emekçilerin sayısının görünenden çok daha fazla olacağını göstermektedir. Kısmi zamanlı çalışan emekçilerin çok daha az ücret aldığı dikkate alındığında bu sigorta primlerinin ne kadar büyük bir ek yük getireceği daha da açık hale gelmektedir.

Mesleki eğitim gören öğrenciler, asgari ücretin %30'u yerine asgari ücretin net tutarının %30'unu alacaklar.

18-29 yaş arası erkek, 18 yaş üstü kadın emekçilerin işveren sigorta primleri İşsizlik Sigortası Fonu'ndan karşılanacak. Böylece bir yandan İşsizlik Sigortası Fonu sermaye tarafından iç edilecek, 30 yaş ve üzeri işçilerin iş bulma olanakları azalacak ya da işten atılacaklar.

Her kamu kurumu, kendi personelini kendi ihtiyacına göre istediği şekilde çalıştırabilecek, iş yoğunluğu, performans hedefleri vb. gerekçeler göstererek personelin çalışma sürelerini istediği gibi uzatabilecek.

Kamu emekçileri bir kurumdan diğerine "geçici olarak" görevlendirilebilecek.

Özelleştirme uygulamalarında yargı devreden çıkarılacak ve özelleştirilmesi tamamlanıp devredilen kuruluşların özelleştirilmesinin iptali yönünde dava açılamayacak.

Bununla birlikte bu saldırılar torba yasa ile başlamamıştır. Uzun süredir devam eden uygulamaların devamıdır. Özelleştirmeler, GSS'de yapılan tüm değişiklikler, aile hekimliği uygulaması, taşeronlaştırma, gittikçe yaygınlaştırılan sözleşmeli çalışma biçimleri ve eğitim sektöründe ücretli öğretmenlik uygulaması, torba yasa vb. saldırıların tamamı organik bir bütünlük göstermekte ve her bir saldırı neo-liberal politikaların tamamlayıcı bir öğesini oluşturmaktadır. Saldırıların organik bütünlüğü sermayenin çıkarlarının organik bütünlüğünün bir yansımasıdır.

Daha önceki gerçekleşen saldırılarda olduğu gibi torba yasa saldırısında da emekçiler hazırlıksızdır. Saldırı uzun süredir topyekundur ancak direnişler lokal, cılız ve etkisizdir. Bir kez daha görülmüştür ki, emekçiler etkili bir mücadele yürütmedikleri sürece haklarını uzun süre ellerinde tutamazlar. Avrupa emekçilerinin son yıllarda tarihinin en büyük hak kaybına uğraması bu durumun somut ifadesidir. Bizde ise zaten çok sınırlı olan haklarımız tamamen kölelik koşullarına çekilmektedir/çekilmiştir.

Torba yasa saldırısının ve diğer hak gasplarının önlenmesi, kaybedilen hakların geri alınması uzun soluklu-kitlesel-birleşik bir mücadele ile mümkündür. Bazı işçi sendikalarında saldırı karşısında çeşitli eylem ve etkinlikler görülse de halen kamu emekçileri sendikalarında herhangi bir hareketlenme görülmüyor. AKP'nin arka bahçesi gerici Memur Sen ile devlet güdümlü ırkçı-şovenist Kamu Sen'in zaten ağız ucuyla yapılan itirazlar dışında sermayenin saldırılarına karşı ciddi hiçbir tutum geliştirmeyecekleri aşikardır. Öyle ki "performans sistemi" bizzat bu sendikalar tarafından 2008 toplu görüşmelerinde imza altına alınmıştır. Geriye yalnızca KESK kalmaktadır ki, KESK ise uzun süredir kurumsallaşan bürokratik aygıt tarafından etkisizleştirilmiş bulunmaktadır. Bugün hala KESK ve bağlı sendikalardan birkaç cılız basın açıklaması dışında elle tutulur herhangi bir tutum geliştirilmiş bulunmuyor.

KESK ve sendikalarımız torba yasa ile gündeme getirilen saldırılar karşısında vakit geçirmeksizin harekete geçmelidir. Kamu emekçilerini saldırılar karşısında harekete geçirmek, bunun yaratacağı etkiden birleşik bir mücadelenin geliştirilmesi yönünde yararlanmak herkesten önce KESK ve bağlı sendikaların görevidir. Bunu sağlamak ise KESK içindeki ilerici öncü kamu emekçilerinin müdahalesini zorunlu kılmaktadır.

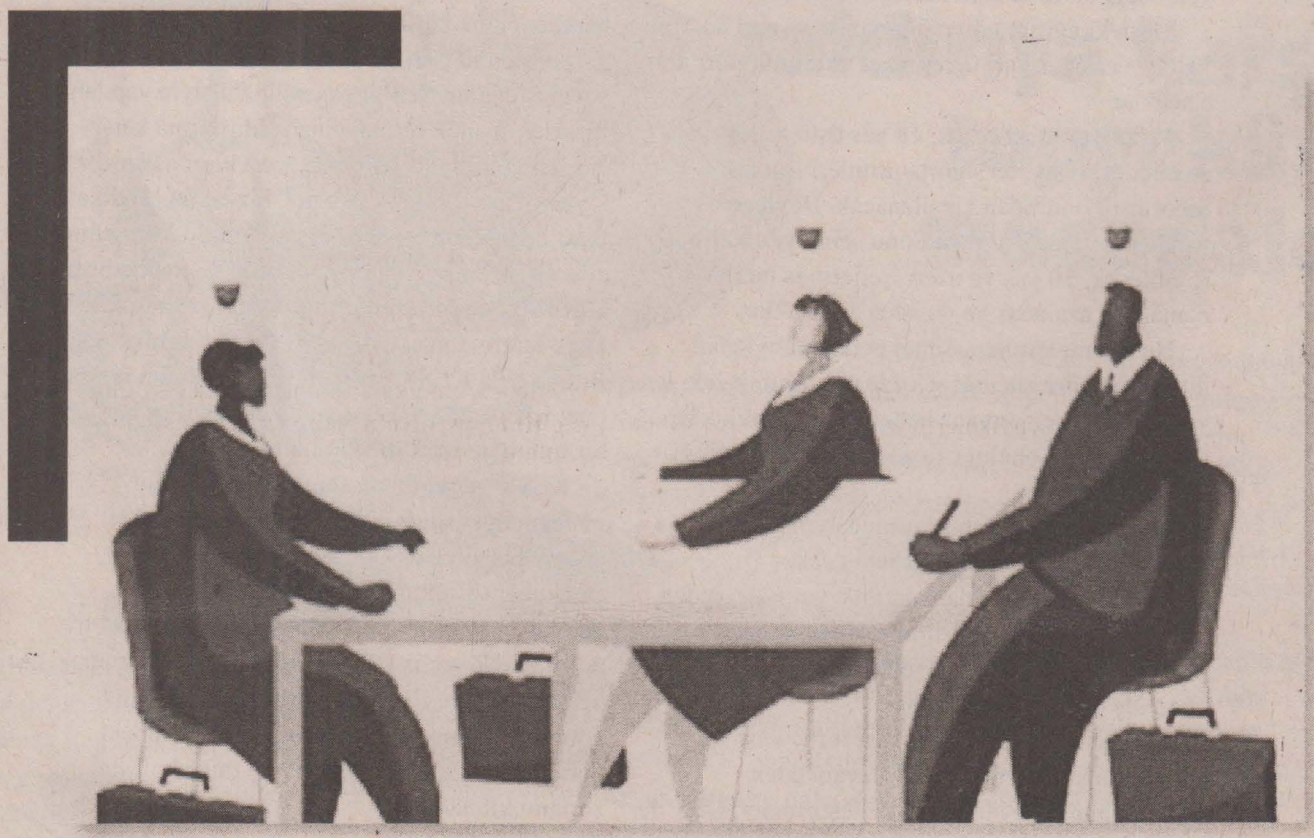
İstanbul'da "Kamu Emekçileri Geleceğini Tartışıyor" başlıklı toplantı gerçekleştirildi

KESK İstanbul şubelerinden kamu emekçilerinin düzenlediği toplantının ortaklaştırılmış haber metnidir.

KESK'e bağlı sendikaların İstanbul şubelerinden çok sayıda kamu emekçisinin çağrısı ile "Kamu Emekçileri Geleceğini Tartışıyor" başlığı altında 26 Aralık Pazar günü gerçekleştirilen toplantıya 40 kamu emekçisi katıldı.

Divan adına açılış konuşması **BTS İstanbul I No'lu Şube Yönetim Kurulu üyesi Mithat Ercan** tarafından yapıldı. Ercan konuşmasında bahar eylemleri sürecine, kamu emekçileri hareketinin 90'lı yıllarda fiili meşru mücadele zemininde geliştiğine vurgu yaparak, hareketin zaman zaman işçi hareketini etkileyen ve yön veren bir konuma ulaştığını söyledi. Ercan kısa tuttuğu konuşmasında, KESK'in son yıllardaki pratiğinin sendikaların geldiği noktayı gösterdiğini, özellikle 4688 sayılı yasa sonrasında sendikalarda reformcu kesimlerin hakimiyetini geliştirdiğini ve bu dönemde yaratılan değerlerin korunamadığını, bürokratizmin geliştiğini vurguladı.

Divan adına ikinci konuşma ise **BES İstanbul 3 Nolu Şube Yönetim Kurulu Üyesi Taylan Özgür Tekmil** tarafından yapıldı. Tekmil konuşmasında kısaca, KESK'i ortaya çıkaran siyasal atmosfer ile bugünün siyasal atmosferi arasında önemli bir mesafe bulunduğuna, KESK'teki geriye doğru dönüşümün

özünde sol harekette yaşanan reformcu dönüşümle paralel olduğuna, 4688 sayılı yasa ile özledikleri konuma kavuşan reformcu çizginin bugün KESK'i, TEKEL işçilerini kınamaya kadar sürüklediğine ve KESK'te son yaşanan olayların bürokratizmin geldiği boyutları gösterdiğine, sendikal kadroların önemli oranda KESK'in mevcut tablosundan rahatsız olduğuna değinerek sözü katılımcılara bıraktı.

Katılımcılardan ilk sözü **Tarım Orkam Sen Yönetim Kurulu üyesi** bir emekçi aldı. Konuşmasında KESK'teki mevcut hakim anlayışların devrimci sendikal anlayışları dışladığını, KESK'in TEKEL işçilerini kınamaya dönük attığı imzayla Türk-İş ile birlikte TEKEL işçilerini ötekileştirdiğini söyledi. Toplantıda bulunanların sorunu ve çözümlerini bildiklerini, aslolanın toplantıda bulunmayan insanlara sorunları ve çözümleri taşımak olduğunu vurguladı. Bürokratik bir sendikal anlayışın yaygınlığına vurgu yapan kamu emekçisi, profesyonelliğin kaldırılması gerektiğini işaret etti.

Eğitim Sen İstanbul 6 Nolu Şube üyesi bir eğitim emekçisi ise genel kurullarda mücadele programları çıkartılamadığını, delege hesabına dayalı genel kurullar yaşandığını söyledi. Şube Temsilciler Kurulu (ŞTK) ve işyeri temsilciliklerinin işletilmesinin önemine değinen eğitim emekçisi, taban inisiyatifinin açığa çıkartılması gerektiğini, Genel Temsilciler Kurulu (GTK) ve ŞTK gibi oluşumların karar mekanizmalarına dönüştürülmesi gerektiğini vurguladı.

"KESK sokakta ve bedeller ödenerek kuruldu" diyen **BES İstanbul 3 Nolu Şube üyesi** bir maliye emekçisi ise konuşmasında KESK'i ortaya çıkaran fiili meşru mücadele çizgisinden bahsetti ve çeşitli eylem süreçlerinden örnekler verdi. Kamu emekçilerinin değişen yapısına uygun örgütlenme modellerinin geliştirilmesi gerektiğine vurgu yapan BES üyesi, sözleşmeli ve taşeron çalışan emekçilerin ortak örgütlenmesinin gerekliliğine değindi. Çalışılan sektörleri iyi bilmek gerektiğini ifade eden maliye emekçisi, genel kurulların sendikalarımızın sınıf sendikacılığına oturtulabilmesi için yeterli olmayacağına vurgu yaptı, uzun vadeli bakılmasının önemine değindi.

Eğitim Sen İstanbul 2 Nolu Şube üyesi bir kamu emekçisi ise kendi şubelerindeki Üye İnisiyatifi deneyimlerini paylaştı. KESK'teki hakim grupların KESK'i bir mizansen olarak gördüklerini, tapularının kendilerinde gördüklerini ve üyeleri de birer figüran olarak değerlendirdiklerini vurguladı. Delegelik sisteminin ortadan kaldırılması gerektiğini vurguladığı konuşmasında, tabanla bütünleşen bir muhalefetin örülmesinin önemine vurgu yaptı ve devrimci-ilerici güçlere talan inisiyatiflerinin yaratılması ve bu inisiyatifler arasında koordinasyonun sağlanması ile işçi direnişleri ile dayanışmanın örülmesi biçiminde iki rol düştüğünü söyledi.

SES üyesi bir kadın emekçi ise **Devrimci Emekçi Komiteleri** adına bir konuşma yaparak sınıf sendikacılığı için birlik anlayışını önemsediklerini, devrim mücadelesinin güncel olduğunu, komitelerin örgütlenmesi yönünde yoğun çaba harcanması gerektiğini, reformcu-yasalcı anlayışların teşhir ve tecrit edilmesi gerektiğini vurguladı ve ortak örgütlenmenin önemine değindi.

Eğitim Sen İstanbul 3 Nolu Şube üyesi bir eğitim emekçisi, devrimcilerin güçbirliği yapmasının şart olduğunu, KESK'in mücadele hedeflerinin daraldığını, sosyalist dünya görüşünün yaygınlaştırılması yönünde bir çaba harcanması gerektiğini, güçbirliğinin emekçi iktidarını savunması ve sınıfla dayanışmayı örmesi gerektiğini vurguladı. Güçbirliğinin bir program etrafında oluşturulması gerektiğini vurgulayan eğitim emekçisi, Kürt halkının talepleri ile Alevilerin taleplerine sahip çıkmak gerektiğini söyledi.

BTS İstanbul 1 Nolu Şube Yönetim Kurulu üyesi bir emekçi tarafından yapılan konuşmada ise kendilerinin şubelerde delegelik olmaksızın tüm üyelerin katılımı ile genel kurullar yaptıklarını, BTS'de karar süreçlerinin diğer sendikalara göre daha demokratik işlediğini ancak yeterli olmadığını vurguladı.

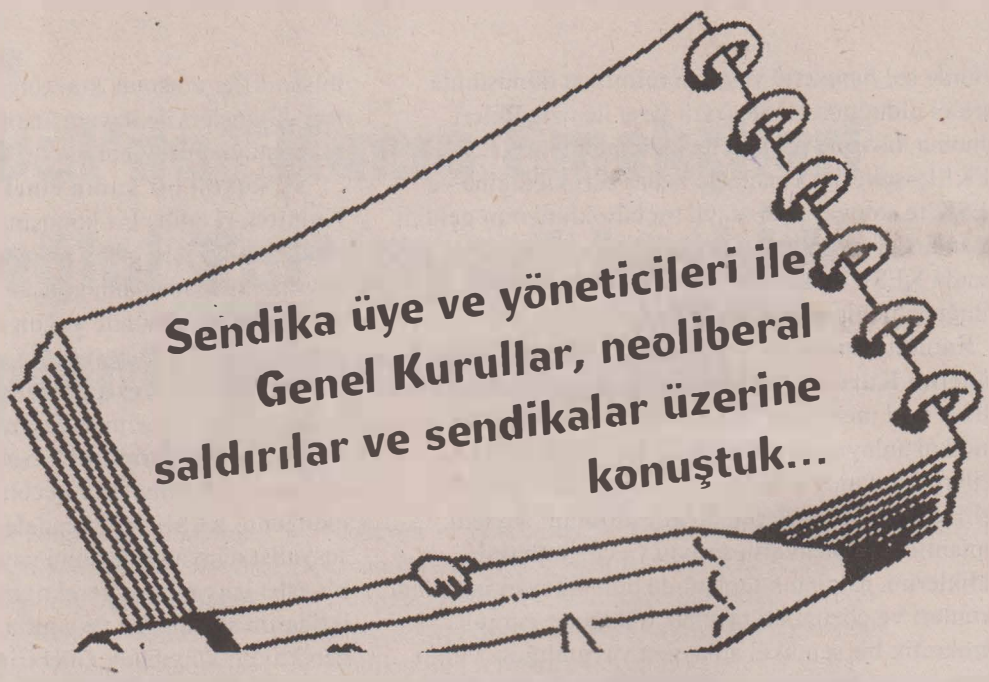
Eğitim Sen 2 Nolu Şube üyesi bir kadın emekçi yaptığı konuşmada sendika tüzüklerinde bir takım düzenlemeler yapılması ve disiplin kurullarının işletilmesi gerektiğini vurguladı.

Tüm Bel Sen İstanbul 3 Nolu Şube üyesi bir kadın emekçi de yaptığı konuşmada tüzüklerin gözden geçirilmesi gerektiğini, profesyonelliğin sınırlandırılması, hatta kaldırılması gerektiğini belirtti.

Yapı Yol Sen Çorlu Temsilcisi sektörel sendikaların olmaması gerektiğini, bölge veya il bazında örgütlenen sendikaların oluşması gerektiğini savundu. **Eğitim Sen 3 Nolu Şube ve Tekirdağ Şubesi üyesi emekçiler** ile bir özel okul emekçisi tarafından yapılan konuşmalarda reformculara karşı ilkesel bir birliğin oluşturulması gerektiğine vurgu yapıldı.

Taban İnisiyatifi tarafından Ankara'dan toplantıya gönderilen metnin okunduğu toplantıda, **Devrimci Sendikal Birlik** adına işgüvencesizlerin sendikalaşması çabasının bir parçası olarak 15-16 Ocak tarihlerinde yapılacak foruma çağrı yapıldı.

Farklı gündemlerle toplantıların devam etmesi yönünde kararın alındığı toplantıda, toplantıları örgütlemek üzere farklı sendika şubelerinden katılımcılar ile geçici bir yürütme oluşturuldu.

1- Kamu emekçileri iş güvencesinin kaldırılması, esnek çalışma, kamu hastanelerinin özelleştirilmesi gibi yoğun bir saldırı dalgası ile yüz yüze. Sizce genel kurullar emekçilerin bu saldırılara hazırlanması anlamında nasıl bir rol oynamalıdır?

Bekir Taştan (BTS İstanbul 1 Nolu Şube Yönetim Kurulu Üyesi)- Tüm bu saldırıların kaynağının özelleştirme politikaları olduğunu düşünüyorum. İş güvencesinin kaldırılması ile emek maliyetinin düşürülmesi ve sermaye sahiplerinin kar oranının artırılması amacından kaynaklı olduğunu ve bunun gerçekleşmesi için de özelleştirmenin önünün açılmasının sağlanmaya çalışıldığını düşünüyorum. Sendikalarımız ve konfederasyonumuzun genel kurulları; öncelikle bu olumsuzlukların tabanımıza anlatmanın, sonrasında da karar olarak üst genel kurullara taşımanın aracı olarak kullanılmalıdır. Geleceğin güvencesizleri olarak bu günün güvencesizleri ile birlikte ortak mücadele ağının örülmesi, sendikal mücadelemizin ve genel kurullarımızın konularından olmalıdır.

Tevfik Türkoğlu (Kayseri Eğitim Sen üyesi)- KESK'in ve bağlı sendikalar, emperyalistlerin dayatmaları ile AKP hükümetinin kamu emekçilerine ve diğer emekçi halk kesimine saldırıda sınır tanımadığı bir süreçte genel kurullarını yapacaklar. Bu saldırılara karşı koymak, var olan göstermelik de olsa kazanımları kaybetmemek için sendikal örgütlülüklere sahip çıkarken sendikal bürokrasiye, kariyerizme ve uzlaşmacı sendikal anlayışlara karşı açıkça cephe açıp mücadele etmek gerekir. Tabanı bu uzlaşmacı, teslimiyetçi ve bürokratik tutumlara karşı bilinçlendirip, sınıf sendikacılığını esas alan, fiili-meşru mücadele tarzında ısrar eden, tabanı söz ve karar sürecine katan, çalışanların ortak örgütlenmesini esas alan bir programla genel kurullara hazırlanılmalıdır.

Alışıla gelen genel kurulları bir seçim havasına indirgemek, üç senden iki benden iki de ötekinden alışkanlığına mahkum etmek yerine dünü ve bugünüyle hesaplaşıp geleceğe bir programla yön veren, her türlü saldırıya karşı koyacak bir genel kurul süreci yaşamalıyız, yaşatmalıyız.

Taylan Özgür Tekmil (BES İstanbul 3 Nolu Şube Yönetim Kurulu Üyesi)- KESK'in ve sendikalarımızın bırakın yeni haklar elde etmeyi, kamu emekçilerine yönelen liberal saldırıları mevcut mücadele anlayışı ile göğüsleme şansı bulunmuyor. Diğer saldırılar bir yana kamu emekçilerinin en hassas ve temel kazanımlarından biri olan iş güvencesinin ortadan kaldırılması karşısında dahi sendikalarımızın protesto tarzı günübirlik eylem biçimleri dışında bir mücadele perspektifi bulunmuyor. İş güvencesi bugün zaten önemli oranda fiilen ortadan kaldırılmış bulunuyor. Sözleşmeli, ücretli, taşeron vb. çalışma biçimleri bize bunu anlatıyor. Bu yeterince yaygınlaştıktan sonra geriye yalnızca yasada yapılacak değişiklikler kalıyor ki, 657 değişiklikleri ve torba yasa tasarısı buna atılmış adımlarla doludur.

Eğer iş güvencesine yönelen saldırılar, özelleştirmeler ve sosyal hak gaspları göğüslenmek isteniyorsa, bunun için öncelikle güvencesiz

çalışanların kadro ve iş güvencesi talebini öne alan kapsamlı bir mücadele programı oluşturmak zorundayız. Genel kurullar bu mücadele programının tartışıldığı ve hazırlandığı zeminler olarak işlev görürse gerçekten kamu emekçileri hareketine hizmet edebilir. Aksi bir durumda koltuk paylaşımına indirgenmiş bir süreç olarak yaşanacaktır. Bunun ise sendikalarımızdaki gidişatı değiştirmeyeceği gün gibi ortadadır. İlk olarak genel kurullarda grev eksenine oturmuş, talepleri net ve anlaşılır, mücadele hedefleri belli, uzun soluklu ve kapsamlı bir mücadele programı ortaya çıkarılmalıdır. Öte yandan bunu yaparken geçmişi aşmak, mücadeleyi mevcut yasalara ve protestocu-günübirlik eylem biçimlerine hapseden uzlaşmacı çizgiyi aşmak ve fiili-meşru-militan bir mücadele çizgisini sendikalarımıza hakim kılmak zorundayız. İşte genel kurullar, yönetim aritmetiklerinin dışında bu ihtiyaçlara yanıt verilen platformlar olarak değerlendirilmelidir. KESK'in Olağanüstü Genel Kurulu bu açıdan sendikalarımızdaki mevcut dinamiklerinin önemli bir bölüğünün koltuk sevdasını düne göre daha da büyüttüğünün göstergesi olmuştur. Umarız ki, olağan genel kurul süreçleri böyle işlemez, geçmişle hesaplaşılan, geleceğin mücadele çizgi ve programının ortaya konulabileceği süreçler olarak işletilir.

2- Sendikalarımızda bürokratizm ve uzlaşmacı bir sendikal çizgi hakim. Sizce sendikal harekette yaşanan tıkanmada bunların rolü nedir ve tıkanma nasıl aşılabilir?

Bekir Taştan- Sendikal bürokratizm ve uzlaşmacı sendikal çizgi, hakim anlayışların politikalarını yansıtmaktadır. Buna rağmen tabandan demokratik katılımcı yönetim anlayışı, konfederasyon ve sendikalarımızın tabanının ortak isteği durumundadır. Bu nedenle taban çalışmaları ile bu tarzın aşılabileceğini düşünüyorum. Kuruluş zamanlarındaki fiili meşru mücadeleci kitlenin çoğunluğunun sendikalarımızın tabanında mevcut olduğunu düşünüyorum. Çözüm sınıf sendikacılığına dönmektir.

Tevfik Türkoğlu- Sendikal bürokrasi herkesin bakış açısıyla ilgilidir. Kimileri KESK ve bağlı sendikalarda bürokrasinin tam oturmadığını söyleyebilir.

KESK'te bürokratizm ve uzlaşma KESK'in kuruluşu ile başlamasına rağmen, 4688 sayılı yasa ile tamamen ortaya çıktı. Fiili-meşru mücadele yerini hukuksal mücadele aldı. Tabanın irade ve kararı hiçe sayılıp merkezin hakimiyeti öne çıktı. TİS ve grev unutuldu, yetki alma derdine düşüldü.

İşverene karşı sendika görüntüsü verirken kendi çalışanlarına karşı işveren tavrı takınması neyle ifade edilebilir ki? İşkollarımızdaki ücretli, sözleşmeli istihdama, taşeronlaştırma vb. hak gasplarına, bütçe görüşmelerine sessiz kalma, torba yasaya karşı günü kurtarma niyetiyle basın açıklamaları ile geçiştirme neyle ifade edilir?

Bürokratizm ve uzlaşmacılık, sınıf sendikacılığında ısrar, fiili-meşru mücadele, tabanı söz ve karar sürecine katıp sınıf dayanışmasını hayata geçirerek verilecek sınıf mücadelesi ile aşılır.

Taylan Özgür Tekmil- Sendikal çizgi sorununa ilk soruya verdiğim cevapta değindiğim için, yalnızca bürokratizm üzerine bir şeyler söylemek istiyorum. Kimileri KESK'te bürokratizmin öyle sanıldığı kadar gelişmiş olmadığını düşünüyor. Böyle düşünenler ya iyi niyetli bir duygusallıkla bunu söylüyorlar ya da içinde bulundukları sendikal grupların yönetsel hevesleri nedeniyle gerçeklerin üstünü örtmeye çalışıyorlar. Güncel olgular bir yana "seçilenlerin yönettiği" bir sendika gerçeği bile o sendikadaki bürokratizmin göstergesidir. Burada önemli olan yöneticilerin bürokratlığı değil, aksine bunu da besleyen yapısal ilişkilerdir. Bizim sendikalarımızı 4688 sayılı yasanın belirlediği zorunlu organlar yönetiyor. Zaten öyle olmasaydı, genel kurullar bu organlarda yer kapmaya dönük işlemezdi. Oysa bakıyorsunuz, bu organlarda temsil edilebilmek her türlü çekişmenin, ayrışmanın dayanağı oluyor. Son KESK Olağanüstü Genel Kurulu'nda bunu tüm açıklığı ile görebilirsiniz. Koltuk

pazarlığında bulunanlar ya sürece dair anlamlı hiçbir şey söylemiyor ya buralarda yer alma adına ilkelerini bir yana itip yanlışı savunuyor ya da bütün eteklerindeki taşları anlaşma sağlanamadığında *döküyorlar. Düşünün ki görüşmeler sürdüğü sürece* tüm konuşmalarınızı belli bir döneme ilişkin genel söylemlerinizle geçiştiriyorsunuz, ama görüşmelerde beklentiniz karşılanmadığında son kez çıkıp kürsüye eteklerinizdeki bütün taşları döküyorsunuz. Anlaşma yapılsa bu son konuşma yapılmayacak. İşte bizim sendikalarımızdaki dinamiklerin önemli bir kesimi böyle bir tutumu kanıksamış durumda. Bu bile kendi başına bize bürokratizm üzerine çok şey anlatıyor. Ama bunlar anlatmaya yetmiyorsa, başka şeylere de bakılabilir. Mesela makam odalarına bakılabilir, mesela sendika çalışanları karşısında düşük ücret politikası güdülmesine bakılabilir, mesela şubeler ile sendika genel merkezleri arasındaki, yönetimler ile üyeler arasındaki ilişkiye bakılabilir.

Peki ne yapmalı? Öncelikle sendikalarımızın tüzüklerinde çok yönlü değişimlere gidilmelidir. Buradaki amaç ise sendikalarımızı seçilenlerin yönettiği oluşumlar olmaktan çıkarmak, sendikaların tüm şubelerini, KESK'te ise tüm sendikaları temsil eden daha geniş tabanlı yönetsel organlar oluşturmak olmalıdır. Yani kısacası gerek işyerlerinde, gerek şubelerde ve gerekse de merkezi düzeyde meclislerin-kurulların yönettiği bir sendikal yapı yaratılmalıdır. Kuşkusuz çoğunluk da yanlış kararlar alabilir. Bunun önüne geçebilmek için ise bu türden yapılanmaların da demokratik bir işleyişe sahip olması, azınlığın çoğunluk olma hakkının güvence altına alınmış olması, yani bu tür organlar karar almadan önce tartışmaların doygunluğa ulaşabileceği bir işleyiş şekillenmelidir. Bu yapı işyerlerinden sendika merkezlerine kadar şekillendirilmelidir. Böyle bir yapı bir yandan alınan kararların hayat bulmasında önemli bir rol oynayacak, öte yandan da tüm sendikal kadrolarda ve üyelerde aidiyet duygusunun gelişmesine, karar süreçlerine etkin katılım sağlamalarına yol açacaktır. Böyle bir yapılanmaya eşgüdümlü olarak yönetim kurulları yürütme organları haline dönüştürülmeli, profesyonellik sınırlanmalı, genel kurul süreleri iki yıla indirilmeli, Başkanlar Kurulu gibi yapılanmalar kaldırılmalıdır. Bu bir yandan sendikaların tabanını "söz-yetki-karar" sahibi kılmak anlamına gelirken, öte yandan da o her türlü ayrışmanın çekişmenin hedefi olan koltukları-makamları ortadan kaldırmak anlamına gelecektir. Bir başka yanında ise şu sık sık dile getirilen

"temsiliyet krizi"nin önemli oranda aşılmasını da sağlayacaktır böyle bir yapılanma. Gerçi "temsiliyet" kavramından sendikal gruplar yaygın olarak yönetim organlarında temsil edilmelerini anlamaktadır ama böyle bir temsiliyet algılayışının sendikal harekete hiçbir katkısı olmadığı gibi aksine zararı vardır. Bugün şu veya bu grubun yönetim mekanizmalarında belli sayıda insanla temsil edilmesi sorunundan daha çok sendikaların aktif kadrolarının ve tabanının temsil edilmesi diye bir sorun vardır ve bu sorun ancak yönetsel organların meclis-kurul gibi yapılanmalara dönüştürülmesi ile aşılabilir. Önümüzdeki genel kurul sürecinde esas olarak bu tartışılmalı, tüzüklerde kolektif yönetsel yapılar tanımlanmalı, bürokratik yapısal ilişkilere son verilmelidir. Bu başarılabildiği ölçüde sendikalarımızda gerçek bir dönüşüm sağlanabilecektir. Aksi durumda yönetim organlarının herkesi tatmin edecek bir biçimde paylaşılmış olması dahi sendikal hareketin önünü açamayacaktır.

Bildiğiniz gibi KESK içerisinde hemen herkes kendisini "sosyalist" olarak tanımlamaktadır. Sosyalist olmanın koşullarından biri sınıfın kitlesel örgütlerinde demokratik bir yapılanmayı savunmak, "söz, yetki, karar çalışanlara" sözünü slogan olmaktan çıkarıp, sendikalarımızda hayat bulmasını sağlamaktır. Teşekkür ederim.

Yapı Yol Sen İzmir Şube genel kurulu üzerine

26 Aralık günü gerçekleştirilen Yapı Yol Sen İzmir Şubesi 4. Olağan Genel Kurulu antidemokratik ve işyerlerinden kopuk, yangından mal kaçırırcasına yapılan bir genel kurul oldu. Genel kurul kararının alınmasından sonra başlaması gereken işyeri temsilcileri ve delege seçimleri birkaç istisna işyeri hariç mümkün olduğunca geciktirildi. Birçok işyerinde delege seçimleri başlatıldığında genel kurula yalnızca bir hafta kalmıştı. Sonrasında ise delege dağılımının dengesiz olduğu anlaşılmıştır. Örneğin Menderes Otoyol İşletme'de 8 üyeye karşılık 3 delege ve doğal delege olarak şube başkanı ile birlikte 4 delege genel kurula katılırken, Aydın Otoyol İşletme'de 16 üyeye sadece 2 delege verilmiştir. İtiraz üzerine bu sayı 3'e çıkarılmış ancak, seçim tutanağına rağmen genel kurul günü "yanlışlıkla"(!) delege yazılmasının unutulduğu öğrenilmiştir.

Bunlar bir yana genel kurulda sunulan çok sayıda önerge reddedilmiştir. Sosyalist Kamu Emekçileri'nin de içinde olduğu 10-11 kişilik imza ile sunulan önergelerden yalnızca merkez genel kuruluna taşınmak üzere hazırlanan, genel kurul sürelerinin 2 yıla indirilmesi yönündeki önerge divanın girişimi ile kabul edilmiş, liste halinde yönetime aday olan ekip tarafından kendi sundukları dışındaki diğer tüm önergeler reddedilmiştir.

Yönetime aday olan listenin yönlendirmesi ile reddedilen önergeler kısaca şunları içermektedir: 1- Sendikalarımızın örgütlü olduğu işyerlerinde taşeron, sözleşmeli, geçici vb. adlar altında çalışan işçi ve emekçiler sendikalarımızda örgütlenmeli ve ortak örgütlenmenin eksen alınması 2- Saldırı yasaları ve kamu reformuna ilişkin olarak üyelerin bilinçlendirilmesi yönünde etkin bir eğitim faaliyeti örgütlenmesi 3- Şube basın-yayın faaliyetinin Basın Yayın Komisyonu oluşturularak bu komisyon eliyle yürütülmesi 4- Şubede komisyonların düzenli olarak işletilmesi 5- Şube Temsilciler Kurulu'nun karar organı olarak işletilmesi 6- Tüzükte yapılacak değişiklikle Şube Yönetim Kurulu'nun Şube Temsilciler Kurulu kararlarının yürütücü organı olarak tanımlanması yönünde bir önergenin Merkez Genel Kurulu'na taşınması 7- Merkezi yayın faaliyetinin şube basın yayın sekreterlerinden oluşturulacak olan Merkez Basın Yayın Komisyonu eliyle, merkezi örgütlenme faaliyetinin ise şube örgütlenme sekreterlerinden oluşan Merkez Örgütlenme Komisyonu eliyle yürütülmesi yönünde bir önergenin merkez genel kuruluna taşınması 8- Protestocu-günübirlik eylem biçimlerinin terk edilerek, hak almayı amaçlayan bir mücadele çizgisinin fiili-meşru mücadele çizgisi ile birleştirilmesi yönünde bir önergenin Merkez Genel Kurulu'na taşınması 9- "Sendika yöneticilerinin ücretleri ortalama işçi ücretlerini aşmamalı" yönündeki kural aynı zamanda "en düşük işçi ücretinin sendika yöneticilerinin ücretlerinin altında olmaması" anlamında ele alınması ve sendikalarda çalışan işçilerin ücretlerinin sendika yöneticilerinin ortalama ücretlerine yükseltilmesi yönünde bir önergenin Merkez Genel Kurulu'na taşınması 10- Delegelik sisteminin kaldırılarak doğrudan seçim yöntemi ile genel kurul yapılması yönünde tüzük değişikliğine gidilmesi için Merkez Genel Kurulu'na önerge sunulması.

Tüm bu önergeler "benden değil" düşüncesi ile yönetime aday liste ve destek verenlerin yönlendirmeleri ile reddedilmiştir. Bu eğer böyle bir mantıkla yapılmıyorsa şu anlama geliyor: "Biz yönetime geldiğimizde işyeri eğitimleri yapmayacağız, ŞTK'ları düzenli işletmeyeceğiz ve karar organı olarak görmeyeceğiz, basın yayın faaliyeti için komisyon kurmayacağız, taşeron, sözleşmeli vb. statüde çalışanları örgütlemeyeceğiz vb."

İçeriğine ve sendikaya sunacağı katkıya bakmaksızın sunulan önergeleri "benden değil" mantığı ile reddetmek, yönetimlere gelmeyi her şeyin başı ve sonu olarak gören bir mantığın ürünüdür. Böyle bir mantık, sendikal örgütlenmeye ve sendikal harekette yaşanan tıkanmanın aşılmasına yeterli katkı sunamayacağı gibi, hareketin yaşadığı tıkanıklığı derinleştiren bir rol oynayacaktır.

Yapı Yol Sen İzmir Şube üyesi bir Sosyalist Kamu Emekçisi

BTS İstanbul 1 Nolu Şube Genel Kurulu yapıldı

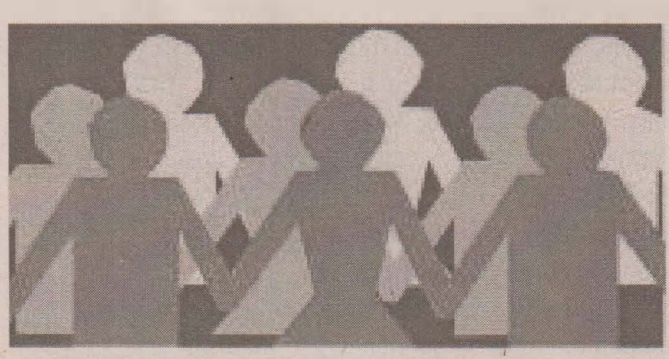
BTS İstanbul 1 Nolu Şube 5. Olağan Genel Kurulu 25.12.2010-Cumartesi günü yapıldı. Delegeliğin olmadığı ve tüm üyelere açık olarak gerçekleşen şube genel kurulunda 87 üye oy kullandı.

İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği, Kentsel Dönüşüm ve Marmaray başlıkları altında sunumların gerçekleştirildiği kurulda tek liste ile seçime gidildi. Eski yönetimden 4 kişi ve 3 yeni üye yönetime seçildi. 26 üst kurul delegesinin seçildiği genel kurulda, tüm tarafların ortak olarak aldıkları karar ile 5 yeni ve genç üye üst kurul delegeliğine seçilenler arasında yer aldı.

Yapılan konuşmalarda, daha çok şubenin örgütlenme sorunları ve ihtiyaçları öne çıkarken, şube çalışmalarına dönük olarak çok sayıda önerge oylanarak karara bağlandı. Kabul edilen önergeler ile mevcut Ulaştırma Komisyonu, Eğitim Komisyonu, TİS Komisyonu, Kadın Komisyonu ile Kentsel Dönüşüm ve Marmaray Komisyonu'nun yeni dönemde de devam ettirilmesi, Ayrımcı ve Keyfî Muamelcye Karşı Mücadele Komisyonu ile İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği komisyonu kurulması ve bu kapsamda merkezi düzeyde bir komisyon kurulması için merkez genel kuruluna bir önergenin taşınması, Herkese Sağlık Güvenli Gelecek Platformu (HSGGP) ile ortak mücadelenin devam ettirilmesi, İşyeri Komiteleri'nin kurularak işyeri temelli sorunlar ile ilgili olarak işyeri temsilcilikleri ile birlikte bu komiteler aracılığıyla karara bağlanarak hayata geçirilmesi kararı alındı.

Genel Kurul'da Sosyalist Kamu Emekçileri olarak Kamu Emekçileri Bülteni'nin son sayısını ve "KESK'te Genel Kurullar Süreci ve Sosyalist Kamu Emekçileri'nin Temel Mücadele İlkeleri" başlıklı broşürün dağıtımını gerçekleştirdik.

Sosyalist Kamu Emekçileri/İstanbul

İzmir BTS'de Genel Kurul

KESK'e bağlı Birleşik Taşımacılık Sendikası (BTS) İzmir Şubesi'nin 5. Olağan Genel Kurulu 18 Aralık günü saat 10.00'da TCDD yemekhanesinde gerçekleşti.

Genel Kurul salonuna "Direne direne kazanacağız!", "İşleri rayına koyacağız!", "Birlik, mücadele, zafer!" pankartları asıldı. 2 ayrı liste ile seçime gidilen Genel Kurul'da ilk önce saygı duruşu yapıldı. Ardından divan seçimi gerçekleşti. Açılış konuşmasını BTS İzmir Şube Başkanı Bülent Çuhadar yaptı. Konuşmasında BTS'nin sendikal geleneklerine vurgu yapan Çuhadar emekçiden, çalışandan yana olduklarını, mücadele anlayışlarının bu temeller üzerinden şekillendiğini söyledi. Hem dünyada hem de ülkede zorlu bir dönemden geçildiğini, bunun yansımasının sendikalarda da görüldüğünden söz etti. 1980 yılından sonraki siyasal atmosferi özetlediği konuşmasına özelleştirmelere ve sosyal saldırılara değinerek devam etti.

KESK ve sendikalarının yeni dönemin değişen ihtiyaçlarına göre örgütsel yapılarını gözden geçirmeleri gerektiğini belirtti. Üyelerin karar alma mekanizmalarındaki yerlerini artıracak yapısal düzenlemelere ihtiyaç olduğunu söyledi. KESK'te yaşanan sıkıntılardan söz etti. Konuşmasını şu sözlerle bitirdi: *"Emeğin birleşik mücadelesinin yaratılmasında KESK'in tuttuğu pozisyonun ele alınarak tahkim edilmesinden, kamu alanındaki yeni istihdam biçimlerinin ortaya çıkardığı örgütlenme engelleri ve yeni olanaklara kadar, BTS'nin mücadelesini şekillendiren temel ilkelerden, karar alma ve alınan kararları hayata geçirme mekanizmalarındaki*

aksaklıklara kadar çok geniş bir yelpazede köklü bir gözden geçirmeye ihtiyaç olduğu tespiti yapan şube yönetim kurulumuz, geçen 2 yıllık süre içinde çalışmalarını bu yönde yoğunlaştırmıştır."

2 yıllık sürecin anlatılmasının ardından slâyt gösterimi yapıldı. Genel Merkez Yöneticisi Gülseren Arıkan'ın konuşmasından sonra faaliyet raporu, denetleme kurulunun raporları okunup ibrası yapıldı. Yapılan eylemlilikler anlatıldı. İşçi sınıfına yönelik saldırılarda Kent AŞ, Park-bahçe ve UPS işçilere destek verildiği söylendi. 25 Kasım grevine, TEKEL işçilerine destek eylemlerine ve 16 Aralık dayanışma grevine katıldıklarını söyleyerek çalışma raporu ayrıntılı olarak anlattı. Yönetime adaylardan Ufuk Karslıoğlu, 2 yıllık yönetimi eleştiren bir konuşma yaptı. Yine yönetime adaylardan Bülent Çuhadar yapılan eleştirilere yanıt veren konuşma gerçekleştirdikten sonra oylamaya geçildi.

Ufuk Karslıoğlu 106 oy alırken, 133 oy alan Bülent Çuhadar tekrar başkan seçildi.

Yapı Yol Sen İzmir Şube 4. Olağan Genel Kurulu yapıldı

KESK'e bağlı Yol, Yapı, Altyapı, Bayındırlık ve Tapu Kadastro Emekçileri Sendikası (Yapı-Yol Sen) İzmir Şubesi'nin 4. Olağan Genel Kurulu 26 Aralık günü gerçekleştirildi. Saat 12.00'de İzmir Gençlik Sanat Merkezi'nde başlayan Genel Kurul'a, 93 delegeden 73'ü katılım gösterdi.

Şube Yönetim Kurulu'nun divan üyeliği ve başkanlığına yaptıkları öneri, salonda bazı delegelerin (yaklaşık 11-12 kişi) *"divan üyeleri Yapı Yol-Sen üyelerinden oluşmalıdır"* itirazı ile karşılaştı. Yaşanan kısa tartışmanın ardından, Şube Yönetim Kurulu'nun önerdiği adaylar delegelerin çoğunluğunun onayıyla divan üyeliğine seçildiler.

Divanın oluşturulmasından sonra Genel Kurul programına geçildi. Emek mücadelesinde yaşamını kaybedenler anısına yapılan saygı duruşunun ardından **Şube Başkanı Medet Selvi** açılış konuşması gerçekleştirdi. Selvi konuşmasında, şube üzerine bir süredir bir takım oyunlar oynanmak istendiğini vurguladı. *"Tarih sınıflar mücadelesinin tarihidir"* sözüyle konuşmasına devam eden Selvi, kamu emekçilerinin mücadele tarihinden kesitler verdi. Selvi, yeni yönetime aday olmayacağını belirterek konuşmasını sonlandırdı.

Açılış konuşmasının ardından şubenin faaliyet raporu, şube mali raporu okundu ve onaylandı. Kısa bir aradan sonra gündemin diğer maddelerine geçildi. 8 kamu emekçisinin söz aldığı kurulda; saldırılar, sendika içi sorunlar, işleyiş, demokrasi, KESK, sendika merkezleri ile şubeler arasındaki ilişki, işyerleri ile şube arasındaki kopukluk gibi başlıklar üzerinde duruldu. Gündem maddeleri üzerine konuşmalarda söz alan **Nizamettin Gökmen**, şube ile merkez arasındaki sorunlara ilişkin gereken açıklamanın yönetim kurulu tarafından yapılmasını talep etti. Yönetimin işyerlerini ihmal ettiğini ve yaşanan sorunlara karşı kayıtsız kaldığını, üyelerin birçok şeyden habersiz olduğunu, yayının doğru kullanılmadığını belirtti.

Ardından söz alan **Şube Örgütlenme Sekreteri Reşat Taş**, genel merkezin şubeyi yok saydığını ve görmemezlikten geldiğini söyledi. Şube Yönetim Kurulu olarak eksikliklerini kabul ettiklerini belirten Taş, söylediklerinin arkasında duramayanların geri çekilmesi gerektiğini ifade ederek yönetim kuruluna aday olmayacağını açıkladı. İl Afet Acil Müdürlüğü Çalışanı **Fevzi Sayman** ise, kitleselleşememenin nedenleri üzerinde durdu. Sendikaların temel koyduğu bazı ilkelere ve şiarlara uygun davranılmadığının altını çizerek, sendika ve nesnellik ilişkisine değindi. Seçim sistemi ve yönetsel organlar ile delegelik sistemi üzerinde durarak delegelik sisteminin yanlış olduğunu vurgulayan Sayman, KESK ve bağlı sendikalarda örgüt içi demokrasinin işlemediğini, organların ise işletilmeyerek planlı-programlı bir faaliyetin yürütülmediğini belirtti. Yeni yönetime aday olduğunu söyleyen **Gökhan Daca** ise "torba yasa" vb. saldırılar üzerinde durarak saldırılara karşı gereken tutumun

alınmadığını söyledi. KESK ve bağlı sendikaların yapılanmaları ve yönetim zaafiyetlerine de değinen Daca, kurul öncesi yaptıkları hazırlıklar ve işyeri çalışmaları üzerinde durdu. Daca, seçimlerde aday olmanın aynı zamanda saldırılara karşı mücadelede bayrağı devralma yarışı olduğunu ifade etti. Bayraklı Tapu Sicil Müdürlüğü'nde sözleşmeli olarak çalışan **Sibel Karataş** da yönetime aday olduğunu açıkladı. Yönetime adaylığını koyan diğer bir konuşmacı **Servet ERTAŞ** ise, kamunun tasfiyesi, özelleştirmeler ve esnek çalışma gibi saldırılardan söz ederek, bunlara karşı mücadelede yaşanan zaaflar üzerinde durdu. *"Bu saldırılara karşı biz ne yapıyoruz? Sendikalar ve KESK ne yapıyor?"* sorularıyla konuşmasını sürdüren Ertaş, bu çerçevededе bir sunum gerçekleştirdi. Ertaş, liste ile seçime katıldıklarını ve bir ekip olarak çalıştıklarını da sözlerine ekledi. Etik, ahlak ve zaaflardan söz eden Ertaş, sorunların içteki kırgınlık ve kızgınlıkla aşılamayacağını aksine kenetlenerek saldırılara karşı birlikte durulması gerektiğini söyledi.

Eleştirilerin ve soruların yanıtlanması için Şube Yönetim Kurulu Üyesi **Zafer Beydilli**'ye son söz verildikten sonra, önergelerin oylanmasına ve seçime geçildi. İkinci bir listenin çıkmadığı genel kurulda yönetime aday olan liste oy kullanan 63 delegenin 53'ünün oyunu aldı.

Genel Kurul'da Sosyalist Kamu Emekçileri, Kamu Emekçileri Bülteni'nin son sayısını ve *"KESK'te Genel Kurullar Süreci ve Sosyalist Kamu Emekçileri'nin Temel Mücadele İlkeleri"* başlıklı broşürün dağıtımını yaptılar.

Sosyalist Kamu Emekçileri / İzmir

Manisa Eğitim Sen Şubesi'nde işyeri temsilcileri toplantısı

14 Aralık saat 19:00'da Manisa Eğitim-Sen şube binasında "seçim sürecinin değerlendirilmesi" gündemiyle iş yeri temsilcileri toplantısı yapıldı. Şube başkanı, açılış konuşmasına sermayenin saldırılarından bahsederek başladı. Şu an gündemde olan "Torba Yasa" olarak da bilinen yasadan bahseden şube başkanı konuşmasının devamında KESK'te yaşanan son gelişmeleri değerlendirdi. KESK genel merkezinde yaşanan "taciz" iddiasını "krize" benzeten şube başkanı; KESK yönetiminin krizi yönetemediğini, beceriksiz davrandığını ve soruna çözüm üretemediklerini vurguladı. Şube başkanı ardından 4/B, 4/C gibi uygulamalara değindi. KPSS skandalına yeterince müdahale edemediklerini belirten şube başkanı, Eğitim Sen'in gündelik rutin eylemlerle vakit doldurduğunu belirterek, artık özeleştiri yapmanın zamanının geldiğinden bahsetti. Çıkış noktası olarak da iş yerlerini gösteren şube başkanı, buralardaki temsilcilikleri canlandırarak çözüm üretilebileceğine değindi. Şube başkanı, ardından "torba yasa"yı anlatan ve genel merkez tarafından hazırlanan broşürden bahsetti. Son olarak da Celal Bayar Üniversitesinde öğrenci örgütlenmesine değinerek sözü iş yeri temsilcilerine bıraktı.

Söz alan ilk emekçi, 25 Kasım'ları örgütleyen bir sendikanın KESK'te yaşanan bu skandalı anlamakta ve anlatmakta zorlandığını belirterek sözlerine başladı. Birilerinin yaptığı hatanın KESK'e mal edilemeyeceğini vurguladı. Taciz iddiasının örtbas edilmeye çalışılmasının yanlışlığına da değinen emekçi, KESK'in yaratmış olduğu değerlere sahip çıkmak gerektiğini belirterek sözlerine son verdi. Ardından söz alan bir başka emekçi Füze Kalkanı projesiyle ülkenin NATO'nun cephaneliğine çevrilmeye çalışıldığını söyledi. Bütçe tartışmalarının emekçilerin aleyhine olacak şekilde sürdüğünü belirten eğitim emekçisi, böyle bir ortamda KESK'in halinin içler acısı olduğunu vurguladı. KESK'teki temel sorunun sendikanın çıkarlarının değil, grupsal çıkarların ön plana çıkması olduğunu belirtti. Sendikada yaşanan tıkanıklığı "fiili-meşru mücadele anlayışının bırakılmasına" ve "hak verilmez alınır" şiarının terk edilmesine bağladı. KESK'teki taciz iddiasına da değinen emekçi, "kadının beyanı esastır" talebinin yine sendika tarafından boşa düşürüldüğünü söyledi. KESK MYK'sının süreci işletemediğini belirten emekçi, sendika üyelerini KESK'e sahip çıkmaya çağırdı.

Söz alan diğer bir emekçi KESK'teki temel sıkıntının üyelerden kopuk bir yönetim anlayışı olduğunu belirtti. İşyerlerine gidilmediğinden, üyelere karşı ilgisiz ve duyarsız davranıldığından bahsetti. Sistemin ürettiği pisliklerin KESK'e de bulaştığına değinen emekçi, dirilmenin ve canlanmanın zamanının geldiğini vurgulayarak çözüm noktasını da tabanın eğitimine bağladı. Aynı emekçi "fiili- meşru mücadelenin" unutulduğundan, "emek-sermaye çelişkisinin" unutulmaması gerektiğinden bahsetti. KESK'te yaşanan "taciz" iddiasına da değinen aynı emekçi bu olayı saklamanın, üzerini örtmenin çok büyük bir hata olduğunu söyleyerek konuşmasını sonlandırdı.

Ardından şube başkanı tekrar söz alarak *"bizde her şey slogandan ibaret. Taleplerimizin ne anlama geldiğini kendimiz bile bilmiyoruz. Birçok konuda sorunlarımız var. Üye kaybederiz kaygısıyla konuşmamakta, söylediklerimizi savunamamaktayız"* diyerek KESK'in yarattığı değerlere artık sahip çıkılamadığını söyledi.

Şube başkanının ardından söz alan diğer bir emekçi KESK'in yapısal sorunu olmadığını, asıl sorunun yönetimlerdeki gruplardan ve insanlardan kaynaklandığını belirterek konuşmasına başladı. Genel başkanın istifasını samimi bulmadığını, yaşanan krizi seçimler için fırsata çevirme çabası olduğunu belirtti. KESK'in değerlerine sahip çıkmanın üyelere düştüğünü belirterek konuşmasını sonlandırdı.

Konuşma yapan diğer bir emekçi de işyeri temsilciliklerine ve örgütlülüğüne vurgu yaparak çözümün belli bir oranda buralardan oluşacağına vurgu yaptı. Şube başkanı burada da söz alarak artık grup çıkarlarının geride kalması, üç senden iki benden pazarlıklarının yapılmaması gerekliliğine değindi. Samimi unsurların önünü açmaktan bahsederek, genel kurullarda da doğrudan seçim gibi pratiklerle çözümler üretilebileceğinden söz etti. Yine şube yönetiminden başka bir arkadaş bir dönem harıl harıl üye yapıldığını ama üyelerin dönüştürülmediğini, kendi hallerine bırakılan üyelerin de haliyle duyarsızlıklarının normal olduğunu söyledi. "Bazen grup çıkarlarını, bazen bireysel çıkarları ön plana tuttuk, bu hale geldik" diyerek özeleştiri yaptı. Ardından bir kaç emekçi de yukarıda söylenenlere paralel doğrultuda konuşmalar yaptı. Toplantının sonunda şube başkanı sağlıklı bir seçim atmosferi için yönetim kurulu olarak ellerinden geleni yapacaklarından, samimi ve dürüst unsurların önünün açılması konusunda çaba sarfedileceğinden bahsetti. Emekçilerin politikleşmesinin eylemlerle olabileceğine, pratiğin insanları hızla dönüştürebileceğine vurgu yapan şube başkanı; bu doğrultuda da sendikal gruplara çok görev düştüğünü vurgulayarak toplantıyı bitirdi.

Manisa Eğitim Sen Üyesi bir Sosyalist Kamu Emekçisi

ESM İzmir Şube'de genel kurul

ESM (Enerji - Maden - Sanayi Kamu Emekçileri Sendikası) İzmir Şubesi 4. Olağan Genel Kurulu 15 Ocak Cumartesi günü Bornova TEDAŞ binasında gerçekleşti. Divan seçiminden sonra gündem maddelerine geçildi. Mücadelede yaşamını yitiren emekçiler anısına saygı duruşundan sonra sözü ESM İzmir Şube Başkanı **Alim Murathan** aldı.

İşkollarına ilişkin ayrıntılı bilginin yer aldığı bu konuşmada tarihsel bir döküm yapmanın yanında özellikle özelleştirmeler, taşeronlaştırma ve sendikasızlaştırma saldırılarına değindi. Murathan, taşeronlaştırmalar ve "Torba Yasa" saldırısına dikkat çekti. "Türkiye'de işgüvenceli istihdamın ortadan tamamen kaldırılmaya çalışıldığını, 2001'de ESM'nin 29 kurumda örgütlü ve 7 bin üyesi varken bugün bu sayının 4 binlere düştüğünü belirtti.

Murathan'ın konuşmasının ardından konuklara söz verildi. Maden Mühendisleri Odası, Jeoloji Mühendisleri Odası ve Yapı Yol Sen İzmir Şubesi adına yapılan konuşmalarda birlik ve dayanışma mesajları verildi.

TMMOB ve enerji sektöründeki ilk örgütlenme çalışmalarına katılan bir emekli de söz alarak umutsuz olunmaması gerektiğini vurguladı ve mücadele tarihinden örnekler verdi.

Konuk konuşmalarının ardından faaliyet, denetleme ve mali rapor sunularak oylandı. Raporların oylanmasının ardından Şube Başkanı Alim Murathan şube çalışmalarına ilişkin bir konuşma yaptı. Eksik sayı tamamlanarak seçim gündemine geçildi. 251 delegenin katılma hakkı olan genel kurula seçim saatine kadar gelen sayı 50 ile 60 arasındaydı.

Sosyalist Kamu Emekçileri / İzmir

Yapı-Yol Sen 'de genel kurul

Yapı-Yol Sen İstanbul Şubesi 4. Olağan Genel Kurulu 15 Ocak Cumartesi günü Beşiktaş Balmumcu'daki Bayındırlık İl Müdürlüğü toplantı salonunda gerçekleştirildi. İki listenin yarıştığı genel kurulda çarşaf listeye gidildi. Sendikanın İstanbul Anadolu Yakası ve Avrupa Yakası ile Çorlu, Lüleburgaz, Tekirdağ ve Edirne'de bulunan delegeleri genel kurula katıldı.

Genel kurula; Yol-İş İstanbul 1 Nolu Şube yöneticileri, Tüm Bel Sen İstanbul 3 Nolu Şube, BTS İstanbul 1 Nolu Şube, Harita ve Kadastro Mühendisleri Odası ve Elektrik Mühendisleri Odası İstanbul Şube temsilcileri konuk olarak katıldı. Ayrıca Enerji Yapı Yol Sen sürecinde sendikanın yönetici kademelerinde yer almış olan kişiler de genel kurul salonundaydı.

Özelleştirmelere ve güvencesizliğe karşı mücadele

Divanın oluşturulması ve genel kurul gündemlerinin okunmasının ardından emek mücadelesinde yaşamını yitirenler için saygı duruşunda bulunuldu. Genel kurulun açılış konuşmasını yapan Yapı-Yol Sen İstanbul Şube Başkanı **Çetin Dinçer**, kamu emekçileri hareketinin tarihinden Kürt ve Alevi sorunu gibi pek çok noktaya değindi. Konuşmasında, kamu emekçileri ve KESK'in mücadele tarihine vurgu yapan Dinçer, neoliberal politikalarla çalışma yaşamının taşeronlaştırıldığını ve güvencesiz hale getirildiğini ifade etti. Dinçer'in ardından konuk konuşmalarına geçildi.

Genel kurulun öğleden sonraki bölümünde ise faaliyet raporu ve mali rapor okunarak delegeler tarafından oybirliği ile aklandı. Dilek ve temmineler bölümünün ardından seçimlere geçildi.

Sendikanın 3. Olağan Genel Kurulu'nda şube başkanı seçilen Çetin Dinçer ve 2. dönemki şube başkanı Nizamettin Orhan başkanlığında iki listeyle girilen genel kurulda çarşaf listeyle sandığa gidildi.

151 delegeden 130'unun oy kullandığı seçimde 7 kişilik yönetim kuruluna Kaan Dinç, Emel Altunkaya, Çetin Dinçer, Hasan Onay ve İsmail Yılmaz seçildi. Üçü de 67 oy olan Nizamettin Orhan, Hakkı Kirsiz ve Mersiye Öztürk arasında yapılacak kura çekimiyle yönetim kurulunda yer alacak iki kişi belirlenecek. Kura çekiminin ardından yeni yönetim kurulunun görev dağılımını önümüzdeki günlerde yapması bekleniyor.

Genel kurulda Kamu Emekçileri Bülteni'nin dağıtımı yapıldı.

Sosyalist Kamu Emekçileri / İstanbul

Kamu Emekçileri Bülteni 37 * Fiyatı: 25 YKr * Ocak 2011 * Sahibi ve S. Yazı İşleri Md.: Ayten Özdoğan * Yayın türü: Yerel, süreli, ayda bir Türkçe * EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti. * Mollaşeref Mah. Simsar Sk No:5/3 Fatih/İstanbul * Tel/Fax: 0 (212) 621 74 52 * * Baskı: Özdemir Mat Davutpaşa Cad Güven Sanayi sit C Blok No: 242 Topkapı İstanbul * 577 54 92